

[Oluf Pedersen.]

rettighederne, det er de uretmæssige Indkomster, der er steget, og det er Arbejderne og Bønderne, som har maattet betale.

Men en saadan Politik maa man da snart holde op med, det kan da ikke være Meningen, at man vil fortsætte. Vi vender os afgjort ikke imod en Gældsnedskrivning, men den maa finde Sted paa et helt andet Grundlag, ad en helt anden Vej. Det maa være dem, der har Pengene, og dem, der har Pengene til gode, der maa betale, og der er ingen Mening i, at vi alle skal gøres til Garanter. Jeg lagde da ogsaa Mærke til, at Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Smørum, udtalte noget om, at det var Kreditorer og Debitorer, der skulde dele Smerterne, naar det gik daarligt for Landbruget. Men saadan er det jo ikke her; hvis det ærede Medlem er Tilhænger af den Tanke, maa han altsaa gaa imod det Lovforslag, vi behandler her. For her er det ikke Debitorer og Kreditorer, der deler Smerterne, men det er alle os andre, der skal betale det, der eventuelt er sat til. Det er Meningen, at det er uvedkommende, der skal gøres ansvarlige for de daarlige Vilkaar, som i Øjeblikket hersker i dansk Landbrug.

Jeg mener, at Tiden maa være inde til en ny Politik, og jeg mener, at Husmændene har vist Vejen. Hvorfor ikke for en Gangs Skyld drive Husmandspolitik her i Landet, naar det oven i Købet er i nøje Overensstemmelse med Regeringens egne Løfter? Hvis man gennemfører et Lovforslag som dette, kan det maaske bruges til Valgkamp og til at drive lidt Agitation paa — der er jo ingen, der kan se sig ond paa det, for i det store og hele bliver alt ved det gamle, det er en udmærket Udbygning af hele det kapitalistiske System. Retsforbundet er ikke imod privat Kapital, men vi ønsker, at de fælles Værdier skal tilhøre os alle, at den offentlige Gæld skal afvikles, og at de private kun skal have de Værdier, som skabes af de private. Det mener jeg burde være Grundlaget for en virkelig Gældssanering, og for at realisere disse Tanker i praktisk Politik har vi stillet Forslag om Gennemførelsen deraf i Lovgivningen.

Aksel Larsen: Jeg er ikke i Stand til at gaa saa dybt eller sagkyndigt ind paa det her behandlede Lovforslag som de ærede foregaaende Talere, ikke mindst den ærede sidste Taler. Jeg er det ikke af den simple Grund, at efter at vi syntes at være delvis fredede i Efteraarsmaanederne, da der blev forelagt meget faa Lovforslag, er vi blevet

overvældet med dem i de sidste Dage — jeg tror, jeg paa min Plads har liggende 18 Lovforslag, der er kommet i Løbet af de sidste 3—4 Dage. Et Par er der ogsaa fremsat i Landstinget; man skal sætte sig ind i en hel Masse, næsten dem alle, i hvert Fald burde man sætte sig ind i dem alle sammen, og jeg vedkender, at jeg ikke har naaet til Dags Dato at faa gennemarbejdet de temmelig mange Lovforslag vedrørende Landbrugets Forhold. Naturligvis er det en Situation, som vort Parti kan komme i paa denne Side af Valget og ikke vil komme i paa den anden Side af Valget, men alligevel vilde det vistnok være hensigtsmæssigt, om Regeringen, der jo maa have Ansvar for disse Arbejdsmetoder i Tinget — jeg tror ikke, det er noget, Præsidiat har Ansvar for — for Fremtiden tilrettelagde Arbejdet en lille Smule bedre.

Jeg kan kun sige, at i Almindelighed forekommer det mig, at den her foreslaaede Lov vil være gavnlig, og jeg tror at kunne sige, at vi, naar Forslaget kommer til endelig Afstemning, vil stemme for det. Jeg siger udtrykkeligt *tror*, for jeg maa naturligvis tage visse Forbehold.

Paa den anden Side forekommer det mig, at saavel det her foreliggende Lovforslag som de Lovforslag, der derefter skal behandles, ikke rammer det rigtige. Jeg kan ærlig talt ikke finde noget bedre Ord at betegne denne Lovgivervirksomhed med end Lapperi paa noget gammelt Tøj, der egentlig trængte til helt at kasseres. Jeg tror ikke, at det er den Vej, man skal ud. Jeg tror, man kommer til at gaa en anden Vej, den Vej, vort Parti har anvist: at tage hele Landbrugets Gælds- og Renteproblem op til en grundig Overvejelse og foretage en meget omfattende Nedskrivning af Landbrugets Forpligtelser, en meget omfattende Afskrivning af den i det danske Landbrug investerede Kapital.

Jeg mener ikke, at dette er en Sag, som skal gøres afhængig af, om der opnaas Enighed mellem Landbrugets Organisationer eller et Flertal af dem. Jeg ser ganske vist i Bemærkningerne til Lovforslaget — og det fremgaar ogsaa af Ministerens Fremsettelsestale —, at dette Forslag er at betragte som noget midlertidigt, som et Forslag, der fremsættes for at udfylde Tiden, indtil man ved Forhandlingerne mellem Landbrugsorganisationerne maatte være blevet enig om mere indgribende Foranstaltninger. Jeg tror, at dette i det hele taget er en forkert Maade at gribe Tingene an paa. Selvfølgelig berører disse Spørgsmaal i første Række og direkte Landbrugets ud-